~~ווו~~ קוקלה חי רגע חי

חיוב לטהר עצמו ברגל

לה
חי שמו
מו

חיוב לטהר עצמו ברגל, היינו ערב הרגלכדי שיהי" טהור בלילה שאז אפשר
שיכנס למקדש ויאכל קדשים גכ"ש ברגל" של פסח ובגמ רה"ש ט"ז: ילפינן
מקרא שבפ שמיני ובנבלתם לא" תגעו" וכן בספרא שם ע"ד ושם פליגי
רבנן ואחרים ועיין מלמ"ל הל' טומאת אוכלין אאאאאאא פט"ז הל' ושם
חקר אם זה מדאוריתא אף שאין לוקין משום איזה טעם כאשר צדד המל"מל
שם שאם רק מדרשה יליף לא ילקה כמו הנאה מבב"ח עי"ש מה שכ" בדברי
הכ"מ ותמה עליו ושם פלפל בדברי הרא"מ ושזה הטעם שהכל כחברים שודאי
נכון טהרו א"ע ברגל וצ"ע ושם בשם הרמב"ן שכל האיסור מדרבנן וכןתמה
על רש"י עי"ש היטב ומזה האיסור לא רק לטמא קדשים אך גם לטמא חולין
בא"י גזרו כן הוכחתי מזה שיזהר מלטמא א"ע ערב הרגל שמא לא ימצאבור
לטבול ביום ובערב הלא יה"א טבו"י ויאסר בקדשים וצ"ע בזמן הזה וגם
בחו"ל שגם אין במה גם בזמה"ב ועתה כן עיין ערך במה הטעם ואכמ"ל עוד

חלב המוקדשין וביצי תורין

תוספות ר"א מ - וורחל מו - מו

א׳
של
שוב
ויונקי
ושם
מושם

חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין והאיסור מדאוריתא
כי גם פסולי המוקדשין אחר שהומם הבהמה ונפדית נאמר בקרא ואכלת בשר
ולא חלב א"כ האיסור דאורתא וכ"ש בעת עדיין קדשים שהלא יחד עם ביצי
תורין נחשב ושם אם ימתינו עד שיצא ולד תור וב"י הולד יקבל קדושת א
הגוף ויקריבנו מטעם ולד קדשים ועיין אפרוחי הקדש בירושלמי ערלה סוף
פ"א ובע"ז פ"ג ה"ח שפליגי ר"כ ור"י אך שם או בקדשי בדה"במירי או
בהקנים של אילני הקדש שגדלו אח"ז עיין במפרשי הירושלמי אך להנ"ל אא
צ"ע בקדשי הגוף שנולדה האפרוח שגדולי קדשי הגוף שאני כנ"ל שראוי
לקרבן להראב"ד ואפשר שבזה פליגי ואם בביצי תורין אסור מדאוריתא כן
בחלב אך שם בחלב אינו לקרבן אבל איסור יש מן התורה ועיין ח"ב בערך
ולדקדשים ובערך חטאות המתות הנזכר ס"ג שמחלוקת אם יש מיתה בחטאת א
העוף שיש דעות שונות ומטעם שיש ולד בעוף וגם נתכפרו ומתו בעליה אא
וכו" עיין שהארכתי בזה בערך הנ"ל ועיין תו" מעילה יב"